

*С.М. Пашова, аспірант Університету банківської справи
Національного банку України, м. Київ*

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙ. ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ДІЯЛЬНОСТІ

У зв'язку з відсутністю єдиного підходу до визначення поняття та класифікаційних ознак інвестиції стають широкою категорією та використовуються у різноманітних сферах діяльності. Важливим є питання побудови розгорнутої класифікації інвестицій, в якій виділяються найбільш важливі для дослідження види.

Проаналізувавши праці авторів, які сформували сучасну класифікацію інвестицій, бачимо неоднозначність їхніх підходів. Тому пропонуємо свою класифікацію, яка, на нашу думку, характеризує інвестиції за всіма істотними аспектами:

- об'єктами вкладання: реальні (матеріальні, нематеріальні: інтелектуальні, інноваційні), фінансові (прямі, портфельні, венчурні, ануїтетні);
- цілями застосування: реінвестиції, нетто-інвестиції, екстенсивні інвестиції, бруто-інвестиції, дезінвестиції;
- ступенем мобілізації: централізовані, децентралізовані;
- масштабом виробництва: макро- та мікроінвестиції;
- рівнем ризику: безризикові, ризикові (звичайні, спекулятивні);
- місією інвестування: комерційні, соціальні;
- матеріально-речовинною формою: активи, деривативи;
- терміном інвестування: коротко- та довгострокові;
- структурою: валові, реноваційні, чисті;
- напрямками використання: цільові, загальні;
- характером формування: автономні, індукційовані, директивні;
- життєвим строком: з кінцевим строком, нескінченні;
- територіальною ознакою: внутрішні, зовнішні (іноземні), комбіновані;
- формою власності: державні (національні, іноземні), приватні (власні, позичені), комунальні, спільні;
- відповідністю чинному законодавству: легальні, тіньові.

Сьогодні поняття інвестиційної та інноваційної діяльності визначені багатьма вітчизняними та закордонними вченими, однак ототожнення ними цих понять викликає необхідність їх уточнення.

На нашу думку, інвестиційна діяльність – це комплекс практичних дій суб'єктів інвестиційної діяльності з реалізації інвестицій, які направлені на реалізацію інвестиційної стратегії на кожному з етапів економічного розвитку, що досягається шляхом збільшення швидкості здійснення інвестиційних програм, зниження інвестиційних ризиків,

максимізації фінансової стійкості та платоспроможності для досягнення в кінцевому етапі високих темпів економічного і соціального розвитку.

Інноваційною діяльністю ми вважаємо дії, спрямовані на створення (фундаментальні та прикладні дослідження, дослідно-конструкторські, проектні, технологічні розробки, випробування та промислове освоєння), закріплення та доведення науково-технічних ідей (серійне виробництво та його вдосконалення, широка рекламна діяльність, застосування різних каналів збуту), винаходів, розробок, у результаті реалізації яких досягається соціальний та економічний ефект.

Порівнявши ці категорії, ми дійшли висновку, що інвестиційно-інноваційна модель діяльності – це складна динамічна система, яка включає в себе використання екстенсивних резервів та інтенсивних механізмів і ґрунтується на комплексі фінансово-економічних важелів і стимуляторів, складається з багатостороннього фінансування та технологічних процесів, форм організації виробництва на основі новітніх досягнень науки і техніки з кінцевою метою ефективно реалізувати накопичений промисловий та інтелектуальний потенціал.

Отже, найважливішу роль у стимулюванні відтворювальних процесів відіграють фінансові ресурси, які на макрорівні дозволяють сформулювати ефективну соціально-економічну політику, розробити стратегію інноваційного розвитку України, прискорити науково-технічний прогрес й забезпечити високі темпи економічного зростання; на мікрорівні побудувати економічні механізми, організаційні форми управління та поведінку підприємства щодо реалізації інноваційної розробки на ринку.